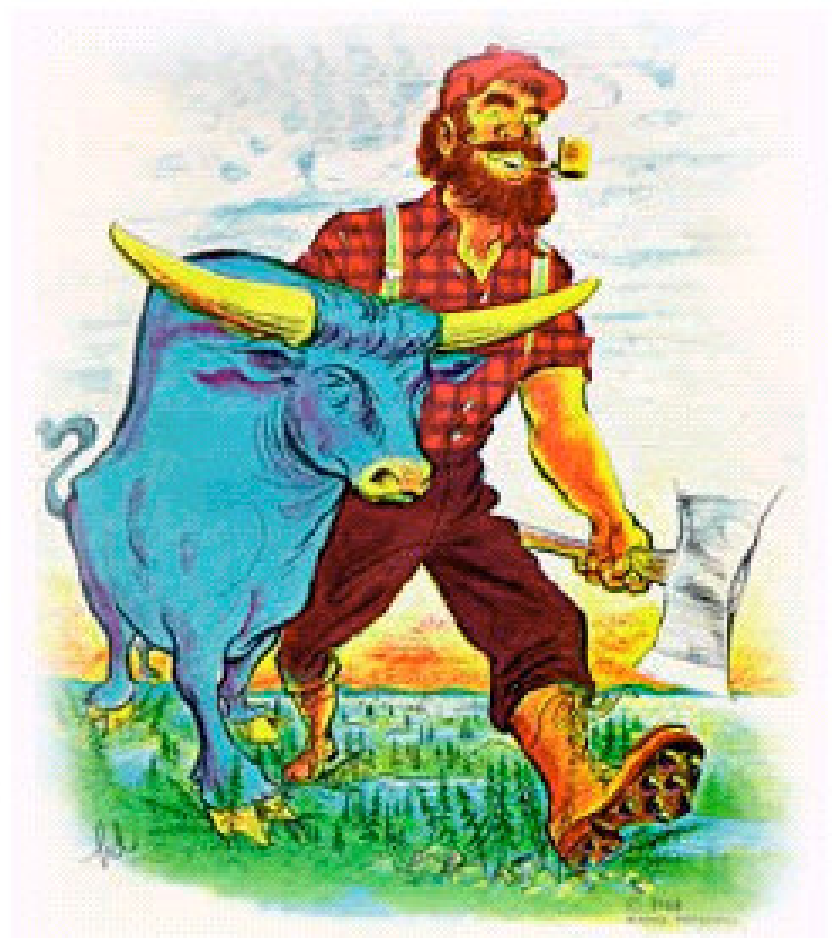

פאול בוניין כורת עצים

פאול בוניין הוא דמות אגדית של כורתי
עצים ביערות ארה"ב.
כורתי עצים חיו ועבדו בקבוצות קטנות.
העצים הכרותים הובלו ברפסודות על
נהרות עד מנסרות.
הרבה סיפורי בדים וגוזמה מסופרים
על חייהם ועל עבודתם של כורתי
העצים.

צייר הומר דיממיק

התרגשות גדולה ליוותה את
הוולדו של פאול בוניין.
חמש חסידות גדולות סחבו
אותו אל הוריו. הוא חתך את
שיניו הראשונות על בול עץ
וכבר כעבור שבוע רק בגדי אביו
התאימו למידתו.
וקולו היה חזק כל כך שיכול
היה לרוקן את אגם צפרדעים
שלם בצעקתו.

בגדיו היו גדולים מאוד עד שנאלצו
להשתמש בגלגלי קרונות
ככפתורים.

קרון עצים, רתום לשני שוורים
שמש לו לעגלת תינוקות. וכשגדל
כך שזה לא הספיק, שמו אותו
הוריו על רפסודה סמוך לחוף הים.
אמרו שכאשר התנדנד בשינה
נוצרו גלים שהטביעו ספינות רבות.
הוא אכל ארבעים קערות של דייסה
רק כדי לעורר את תאבונו.

בילדותו שיחק פאול עם משור וגרזן,
כמו שילדים אחרים משחקים עם
הצעצועים שלהם. ליום ההולדת
הראשון שלו קיבל מאביו שור כחול
בשם בבי כחיית מחמד.

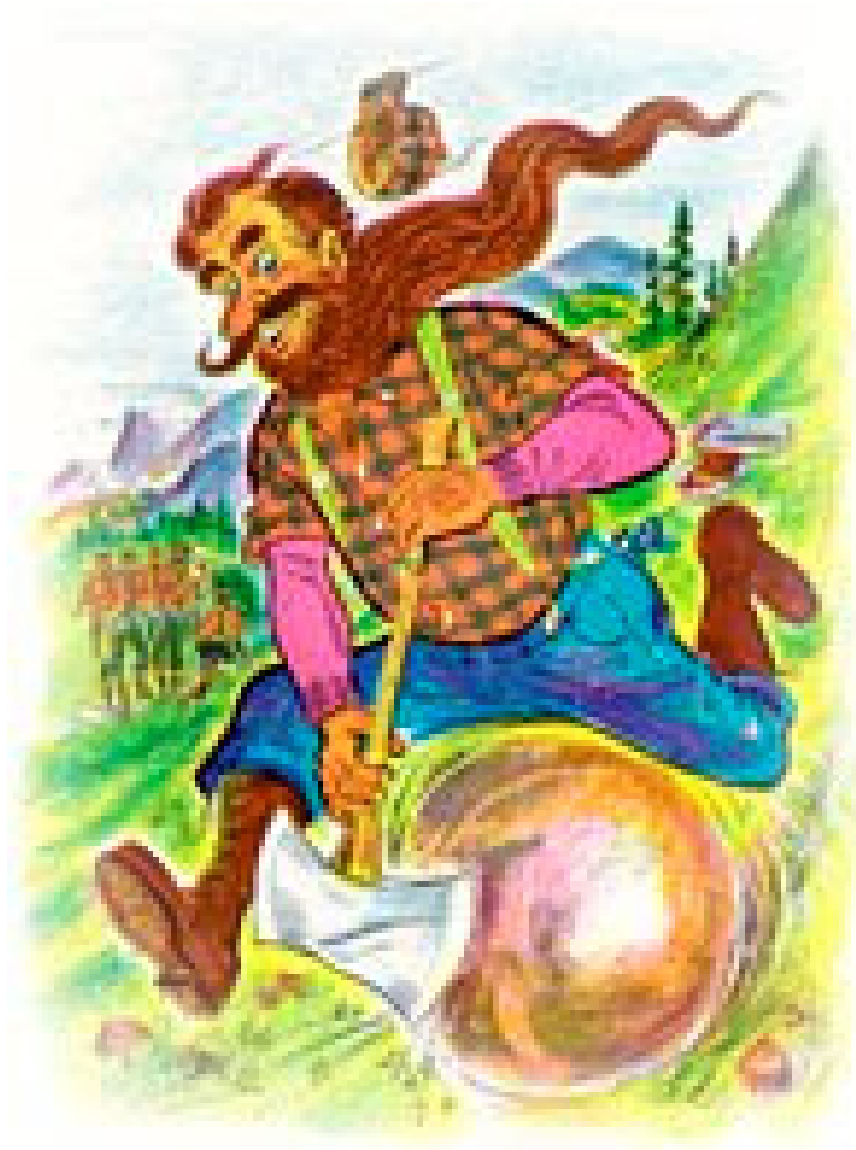
בבי גדל עד שהמרחק בין עיניו היה
שווה לשבע ידיות גרזן. בין הארוחות
נהג לאכול שלושים חבילות חציר, יחד
עם חוטים וכל היתר.

פאול ובבי היו כה גדולים שכאשר
שיחקו, עקבותיהם יצרו את עשרת
האלפים של אגמי מינסוטה.

ג'וני היה הלבול הראשי של המחנה.
הוא המציא את הנהלת החשבונות
באותו זמן שבו המציא פאול את חטיבת
העצים. הוא רשם יפה את הכל, עד
השעועית האחרונה.

הוא השתמש בעט כתיבה שהוא
המצאתו. העט היה קשור בצינור לחבית
דיו. במשך שבוע אחד הוא חסך תריסר
חביות דיו, כי לא שם נקודות ופסיקים
בכתיבה שלו.

פאול אהב לעבוד עם אנשים גדולים.
המפורסמים ביותר היו שבעה אנשי
הגרזנים. לכולם קראו אלמר, כך
שכשקראו, כל שבעה באו במרוצה.
לא מצאו אבן השחזה מתאימה לגרזנים
שלהם והם נאלצו להשחז את גרזניהם
באבנים שהתגלגלו מההר.
כל אחד מהאנשים האלה היה גבוה שני
מטר בישיבה ושקל מעל 180 קילוגרם.

בשנת שני החורפים נעשה קר כל כך
שאנשי הגרזנים האלה נתנו לזקניהם
לגדול. כדי להתחמם הם נעטפו בזקנים
שלהם.

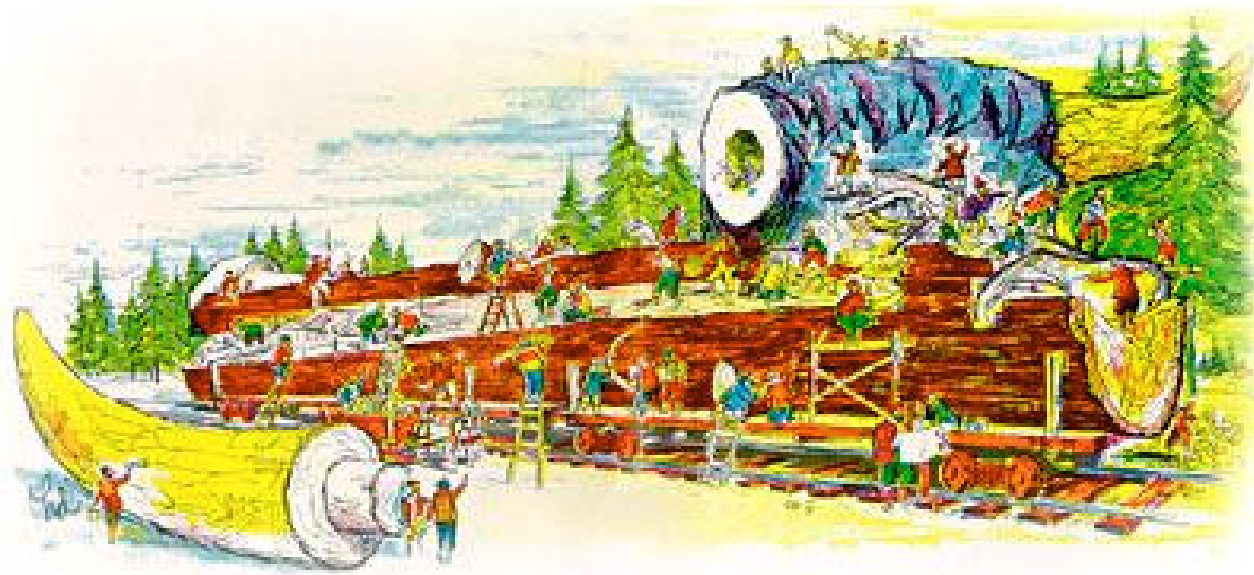
באביב פאול חתך את הזקנים בחרמש.
השערות נערמו כמו חציר ואחר כך שמשו
למילוי מזרונים.

בשנת שני החורפים השלג היה כה
עמוק שפאול היה צריך לחפור
למטה בשלג, כדי להגיע לעצים
לחטיבה.

נעשה כל כך קר שקפה רותח קפא
מהר עד שהיה עוד חם, כאשר היה
קפוא.

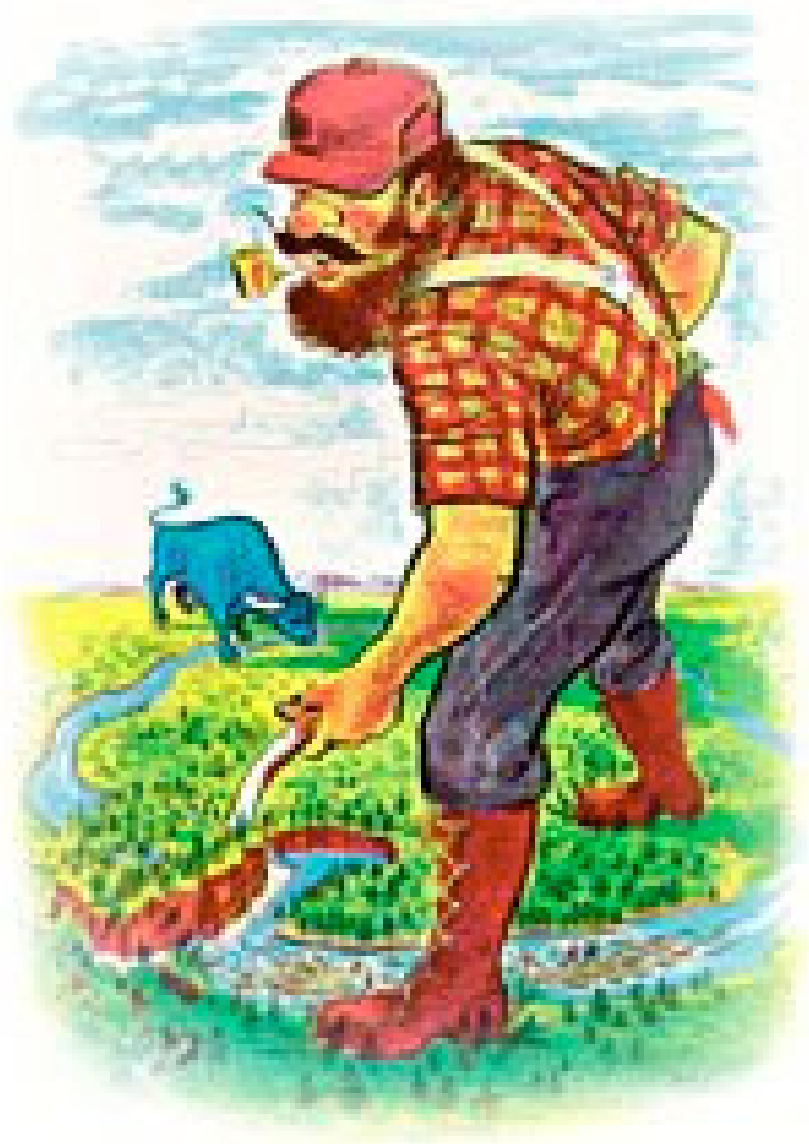
כשאנשים דיברו, המילים שלהם
קפאו באוויר וכשהפשירו באביב
נשמע שבועות שלמים קשקוש
איום.

כשהיה פחות עבודה, העובדים של פאול עשו לו מקטרת. זה לא היה פשוט. הם בחרו עץ אגוז ענק והובילו אותו בשני קרונות, כדי לעבוד עליו.

בהתחלה העישון של פאול לא הפריע לאיש, אבל במשך השנים הוא התחיל לנשוב את העשן מערבה, כדי שביער יהיה אוויר נקי. לכן היום יש כל כך הרבה ערפיח בחוף המערבי של ארצות הברית.

פעם אנשים של פאול הורידו את העצים
בנהר שעוד לא ראו קודם. הם הרגישו
פתאום שהרפסודות שלהם עוברות כל
פעם באותם המקומות. אז הם הבינו
שעלו על נהר המעגל שזורם סביב-סביב
ואין לא סוף.

פאול ידע שזה דבר גרוע, ולכן חפר
במרכז הנהר ועשה ממנו אגם, שקוראים
לו היום האגם העגול.

היתושים גרמו לבעיות רבות. האנשים
נלחמו בהם במוטות ובגרזנים. פאול הביא
דבורים גדולות כדי להשמיד אותם אבל
אלה התחברו יחד והדברים רק נעשו
גרועים יותר.

בתשוקה שלהם לדברים מתוקים הם הביאו
צי של אניות עם סוכר למחנה של פאול. הם
אכלו כל כך הרבה שלא יכלו לעוף וטבעו
כולם.

פאול שמר צי יתושים כדי לקדוח חורים
בעצי אדר.

כשלא היו לו מספיק עובדים, פאול אילף
נמלים ענקיות והן חטבו לו עצים.
הן שקלו מעל טונה ואכלו רק טבק מיובא
משוודיה.

הנמלים עשו עבודה של חמישים איש.
בחורף פאול הלביש אותן במעילים עבים
כדי שלא יכנסו לשינת חורף.

לוסי, הפרה הסגולה סיפקה את כל דברי החלב. היא נתנה חלב כל זמן שהעשב היה ירוק ובחורף פאול שם לה משקפיים ירוקים, כדי שהשלג יראה לה כמו עשב.

בשנת שני החורפים נעשה קר כל כך שהחלב הפך לגלידה עוד לפני שהגיע לדלי. באותו חורף המציא פאול את גביע הגלידה בעל שתי קומות.

אולה הנפח היה היחיד שיכול היה לפרזל את
בבי, השור הכחול. כל פעם שהכין פרסות
חדשות בשביל בבי, היה צריך לפתוח מכרה
חדש.

יום אחד הוא הלך עם הפרסות ובדרך ושקע עד
הברכיים באדמה קשה עם כל צעד שעשה.

בזמנו החופשי אולה עבד אצל האופה ועשה
חורים בכעכים.

סם הטבח בישל לצוות של פאול. הוא עשה את כל האוכל שאור, פרט לקפה. הוא איבד רגל אחת וזרוע אחת כשחבית שאור התפוצצה.

פעם ראה זוג סוסים מושכים משא של בשר ושעועית על קרח שבאגם. סם הבעיר מדורות על חוף סביב האגם, הרתיח את האגם וכך הכין מרק שעועית. כל החורף האנשים של פאול אכלו מרק שעועית בטעם זנב השור.

אנשי פאול אכלו כה הרבה לביבות שסם
לא הספיק להכין אותם. אולה הנפח
עשה מחבת גדול עד שלא ניתן היה
לראות את הקצה השני שלה כשעלה
ממנה עשן. סם שלח חמישה אנשים עם
שומן חזיר קשור לרגליהם, כדי לשמן
את המחבט ולהכינה לטיגון.
הבצק הוכן בחביות גדולות. דרושים היו
שני אנשים כדי להפוך לביבה אחת
לצדה השני או להביא אותה לשולחן.

ספורט הכלב היה חיית המחמד של המחנה והצייד שלו. פעם, אחד החוטבים חתך את ספורט במקרה לשניים. כשניסה לתקן, תפר אותו במהופך. זה לא הפריע לספורט. הוא רץ על רגליו קדמיות עד שהן התעייפו ואז התהפך והמשיך לרוץ על רגליו האחוריות.